

Ježek První místo v architektonické soutěži získal Atelier 8000. Jedná se o soubor staveb – hlavní víceúčelové haly, tréninkové haly, atletického koridoru.

Kotel Oválné řešení tribun vytváří pocit „kotle“ a přináší maximální sportovní zážitek pro hráče i diváky.

Architekti při návrzích haly odvedli skvělou práci

Za posledních 20 let snad žádný jiný projekt v Českých Budějovicích **nevzbudil tolik vášni** jako plánovaná stavba nové sportovní haly, chcete-li, Centra halových sportů.

Ponechme stranou otázky potřebnosti takové stavby, jejího umístění, rozpočtu a dalších souvislostí, které provázely největší architektonickou soutěž v historii města a které ve výsledku poněkud kazí dojem ze skvěle odvedené práce architektonických ateliérů.

Naopak se pokusím popsat jednotlivé studie, které mezi 51 přihlášenými návrhy zaujaly porotu nejvíce a které architekti a politici veřejně obhajovali na výstavě a prezentaci, kam mohl přijít kdokoli z podporovatelů i kritiků stavby.

Obrovskou výhodou stávající sportovní haly je její umístění v centru města. Původní koncept počítal s několika etapami, které měly na Dlouhé louce vytvořit velkorysý areál pro halové i venkovní sporty včetně atletického stadionu naproti plovnárně, tenisového areálu u Dlouhého mostu a propojení k zmiňovanému stadionu. Tato koncepce nevznikla náhodou, ale byla logickou odpovědí na urbanistický charakter města

a byla respektována v několika územních plánech. Byla také podkladem pro rozhodnutí o výběru místa pro nové Centrum halových sportů, protože kromě areálu čtyřdvůrkových kasáren je to jediný pozemek v majetku města, kde podobná stavba může vzniknout.

1. místo: Jasná čitelnost

Základním principem vítězného návrhu je jasná čitelnost provozního řešení sportovní stavby. Jedná se v podstatě o soubor jednotlivých staveb hlavní víceúčelové haly, tréninkové haly, atletického koridoru a provozního zázemí. Uspořádání do kruhu umožňuje umístění největšího počtu míst pro diváky v neatraktivnější poloze, tedy v blízkosti středu sportoviště. Oválné řešení tribun pak vytváří tolik žádoucí pocit „kotle“ přinášející maximální sportovní zážitek pro hráče i diváky.

Hala je zaklenuta dřevěnými vazníky, které jsou hlavním konstrukčním i architektonickým motivem celého interiéru. Hmotov-

SERIÁL

Moderní Budějovice

V desetidílném seriálu MF DNES zaznívají **názory architektů či studentů architektury na veřejné prostory v Českých Budějovicích**. Představujeme zaprvé vize a studie konkrétních staveb, na základě kterých může vzniknout diskuse nad jejich možným přínosem a případnou realizací. Zadruhé současný přístup k architektuře veřejných staveb a prostoru tak, jak se praktikuje například v Rakousku. Ukážeme i projekty z českých měst, kde za posledních 20 let pochopili význam architektury a pracují na její podpoře. **Dnešní šestý díl se zabývá Centrem halových sportů.**

vým kontrapunktem k objemu sportovní haly je hala tréninková. Ta je navržena v jednoduché formě kvádru se zaoblenými rohy. Objemová kompozice je doplněna dlouhým tubusem běžeckého koridoru, který je vsunut mezi obě haly.

2. místo: Fandíte a pijete kávu

Naprostě odlišný koncept přináší druhý projekt, kde požadovaný

program není tvořen jednoduchým souhrnem introvertních hal, ale od začátku působí jako jeden komplex sloužící jak profesionálnímu sportu, tak i široké veřejnosti. Jádrem sportovní haly je foyer přeměněné na živou, krytou ulici, která navazuje na velkorysý venkovní rampy.

Díky tomuto napojení na širší okolí a centrum města láká ulice nejen sportovce, ale i běžné návštěvníky a turisty, ze kterých se mohou při sezení u kávy stát sportovci nebo fanoušci domácího týmu. Organizace hracích ploch a tribun umožňuje pořádání různých sportovních, kulturních i společenských událostí. Ocelová síťovina fasády svojí polotransparencí umocňuje vytvářené působení obvodu stavby a umožní různé vizuální performance.

3. místo: Fasáda jako chameleon

Kvalita třetího oceněného návrhu spočívá především v jeho urbanistických souvislostech, kde je pozemek na rozhraní krajiny a města využit pro velkorysou krajinářskou úpravu Dlouhé louky. Jako parafrázi na hlavní budějovické náměstí vytváří v území veřejné prostranství o velikosti jednoho hektaru, které je adekvátním a velkorysým předpolím pro význam-

Jádrum je foyer Architekti Peter Moravčík, Tomáš Křištěk, Ondřej Kurek, Alexandra Masárová a Katarína Labathová navrhli areál, jímž prochází „ulice“.

Hala a veřejný prostor Před halou je čtverec o velikosti hlavního budějovického náměstí, kde se mohou odehrávat kulturní či společenské akce

HISTORIE

Sportovní hala

Sportovní hala byla plánována jako všesportovní zařízení v návaznosti na nový atletický stadion a tenisovou halu. Mezi Vltavou a silnicí Na Dlouhé louce tak **měl vzniknout velkorysý areál**, který by doplnil už tehdy stojící zimní a plavecký stadion. **Z celkového konceptu vznikla první etapa.** Je zajímavé, že platný územní plán z roku 2000 zde nemá sportovní stavbu, ale veřejnou zeleň a park. Při soutěži na novou sportovní halu je to velmi výrazná komplikace a omezení.

Mírek Vodák
CBArchitektura

Vaším objektivem Snímky z popršeného majálesového průvodu uložené na serveru rajce.idnes.cz

Studenti v maskách

Majálesový průvod, v němž šly tři tisíce studentů budějovických škol, prošel centrem krajského města.

Tradiční akci zkomplikovalo počasí.

Foto: Miloslav Kusbač
(jcechy.rajce.idnes.cz)

Koupím

Knihy, LP, pohledy, plakáty. T: 603 469 105

Knihy a časopisy

Koupím i LP, pohledy, plakáty. T: 603469105

Fórum čtenářů

Vaše názory nás zajímají!
Pište na redcb@mfdnes.cz

Otáčko: brunátný netvor po boku krásky

Vážený pane redaktore, děkuji vám za váš článek (A přeče se točí, 4. 5. 2013), který pomohl čtenářům zorientovat se lépe ve složitě našem problému, který se dá politicky nekorektně zjednodušit na prostou otázku: Otáčko, nebo UNESCO? Často se snažíme otázku „bud“ anebo „počesku“ přechytračit. Mít v jedné hrsti holuba i vrabce. Chceme kapitalismus a socialismus současně, chceme prezidenta, který by zastával naše názory, a zároveň byl nadstranícký. Někdy se to daří, často ne. Ono totiž většinou všechno něco stojí. A někdy se platí zatraceně moc. Tak moc, že to až bolí. Tak nějak „počesku“ současná česká reprezentace odpovíděla organizaci UNESCO. Postkomunistické otáčko v barokní zahradě ano, ale lepší, vkusnější, mobilnější. Zkrátka vychytanější: Oznámíte nám inspekci památek? Simsala bim! Otáčko tu nebude, nebo vám ukážeme, jak rychle ho dokážeme odstranit. Neoznámíte nám inspekci? Otáčko tu bude a – simsala bim! – my vám ukážeme, jak rychle ho dokážeme odstranit. Připomíná to pohádku o chytré horáky. Komunismus poznamenal a stále poznamenává naše myšlení i náš vkus. Historie lidstva zná jen málo příkladů tak zou-

fale pokleslého vkusu, jaký přinesl právě komunismus. Nemí možná právě otáčko dobrým příkladem? Těžko popřít, že je přinejmenším kontroverzní. Samozřejmě, večerní představení jsou okouzlující. Opravdu povznou duši. Ovšem povznoušená duše by měla také za bílého dne poznat, že otáčko je hrubým záhalem do krásné barokní zahrady. Je porušením její krásy a symetričnosti. Deformuje a ponizuje jejího vznešeného barokního ducha. Sorry, ale nepatří tam. Někdo hodně kriticky by dokonce řekl, že vypadá vedle půvabného rokokového letohrádku jako brunátný netvor po boku krásky... UNESCO ze své podstaty cítí ducha starých dob a právem požaduje odstranění toho, co jej křiklavě narušuje. Chyba se stala už na počátku, v 50. letech. Malá, lehce odstranitelná chyba. Snad to bylo myšleno dobře. Zpřístupníme vyšší umění prostému lidu, znáte to. Jenže otáčko jaksi bobtnalo a posléze vzniklo - jak to nazvat? Monstrum? Se kterým se potýkáme dobře 20 let. Člověk, který v Krumlově řadu let spokojeně žije, je za to vděčný a má Perlu jižních Čech rád, není lehké psát tato slova. Naprostě většina místních bere otáčko jako samozřejmost a přirostlo jim k srdci. Hlasování by dopadlo jednoznačně (rozdělení Československa nebo znovuzavedení trestu smrti ostatně počátek). Je zde takřka rouhání prohlašovat, že otáčko do zahrady nepatří, a téměř nikdo ve městě až tak

bláhový není, aby se takto rouhal. Politici chtějí být znovuzvoleni a hlasy několika idealistů jim k tomu stačit nebudou. Politici půjdou vždycky s proudem. Většina však nemusí mít pravdu vždy a všude. Pevně věřím, že člověk může být místním patriotem a milovat své město a zároveň chápat, že se nepopulárnější monstrum nepatří do barokní zahrady stejně jako nepatří socialistický obchodák doprostřed jihlavského náměstí. Jsem postarší, tolerantní člověk a nechci nikoho přesvědčovat o své pravdě. Mne také nikdo nepřesvědčí, že otáčko do barokní zahrady padne jako dětská prdelka do ergonomického nočníku. Arbitrem vkusu v tomto případě našťásti nejsem já, děkuji pěkně. Je jím výbor UNESCO. Pokud rozhodne, že své dědicství spravujeme špatně, budeme mít pár let na to, abychom dokázali, že o tu krásu, kterou nám tady zejména Rožmberkové a Schwarzenbergové zanechali, dokážeme pečovat jako skuteční a svědomití správci. V Krumlově se za posledních desetiletí stalo mnoho pozitivního. Pro malé město s třinácti tisíci obyvateli není lehké vypořádat se s rolí jednoho ze dvou největších magnetů, které v Česku přitahují turisty z celého světa. Brzy se ukáže, zda jsme to zvládli dobře. Zda jsme opravdu byli těmi skutečnými, svědomitými a prozíravými správci.

Jiří Václavíček
Český Krumlov

výběr z dopisů, kráceno